

FELSŐKRISZTINA

1999. BÖJTELŐ

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 8 és este 6 órakor
Vasárnap reggel 8, 9, 11, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken
délelőtt 9-12, délután 5-6 óráig

Bízzuk Újra Életünket Krisztusra!

Egy házaspár sietett, hogy mielőbb hazaérjen, mert nagy vihar kezdődött. Amikor megálltak a kocsifeljárón, az asszony megragadta az autó kilincset, hogy minél hamarabb berohanhasson a házba a zuhogó esőben. A férje azonban a karjára tette a kezét, és így szólt: „Maradj a kocsiban, hogy ne riaszd el a madarakat!” Nagy sietségében észre se vette a feljárón a három madarat. Hirtelen az anyamadár kiterjesztette szárnyait, s a két kicsi rohanva bújt alá. Egy pillanat alatt védőn betakarta őket, teljesen eltűntek a szárnyai alatt.

Az eső csak ömlött, villámok cikáztak, de az anyamadár rendíthetetlenül állt a vihar közepette, testével védelmezve kicsinyeit. A vihar hamar tovább vonult, és a két kis madárfióka kibújt anyjuk menedéke alól. Hamarosan mindhárman elrepültek.

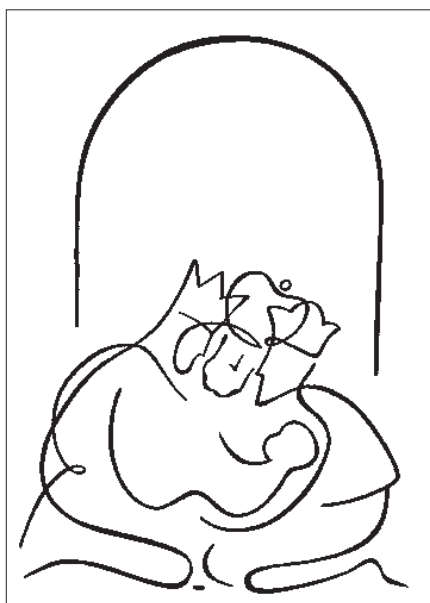
Amíg az asszony ezeket a kis törékeny madarakat figyelte, Isten ama ígérete jutott eszébe, hogy a veszélyek idején ott lesz velünk, és Ő lesz a menedékünk. Ahogy az anyamadár fiókái oltalmát biztosította szárnyai alatt, úgy takarja be Isten féltő szeretetébe azokat, akik isteni menedéket keresnek életük viharai elől.

„Szárnyaival oltalmaz, tollai alatt menedékre lelsz, hűsége védőpajzsod.” (Zsolt 91,4)

Mindenható Istenünk, segíts, hogy az évszázad és az évezred utolsó évében a te előrelátó oltalmadban bízzunk, amint azt Jézus tanította nekünk!

István atya

Zárszámadás 1998.

Egyházunk ebben az esztendőben folytatta felkészülését a 2000. év méltó megünneplésére. Az 1998-as esztendő a Szentlélek éve volt. A Szentlélek személyét, működését állítottuk magunk elé. Természetesen nem csupán elméleti módon, hanem belső, lelki megújulással. „Lélek szerint éljete!” - írja Szent Pál apostol a Galata-levélben. Mindannyiunknak szükségünk van Isten életető Lelkére, hogy lelkesen, elkötelezetten éljük keresztény életünket. A következő esztendő az Atya éve lesz. A teremtő, gondviselő, bűneinket megbocsátó Atya áll előttünk. A Mennyei Atyával akarunk találkozni, egyre jobban megismerni Őt.

Hálát adunk Istennek az elmúlt év minden kegyelméért. Megköszönjük, hogy megtartott a hitben, a krisztusi erkölcs útján. Megvallhattuk hitünket a családban, az egyházközség életében és a közéletben is.

Megköszönjük a Kedves Testvéreknek, hogy áldozatos lelkülettel és tettekkel vállalták az egyházközség, a templom, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye anyagi terheit nagylelkű adományaikkal. Természetesen a legfontosabb, a Testvérek lelki élete, előrehaladása nem mérhető fizikai eszközökkel csak hatásaiban, az imádságban, a szentgyónásokban, a szentáldozásokban, szentmiséink látogatottságában, a hitoktatásban való részvételben.

Ebben az esztendőben 72 gyereket kereszteltünk, tavaly 68-at. 76 százalék érvényes, egyházi házasságból származott.

(folytatás a 3. oldalon)

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

KRÓNIKA

„A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek”

(Jn 1,1-18)

*

Most, amikor a Kedves Hívó ezeket a sorokat olvassa, már túl vagyunk Jézus születésének ünnepén, sőt beléptünk a XX. század utolsó évébe. Hogy karácsonyunk valóban KARÁCSONY volt-e, vagy csak a boltokban megvásárolható ajándék, a fenyőfa és a havas táj keltette illúzió, azt ADVENTÜNK döntötte el. Lelki felkészülésünkben segítségünkre voltak plébániánk különböző közösségei.

*

Advent első napjától indult el a már hagyományos Szállást keres a Szent Család lánc, amelybe évről-évre újabb családok kapcsolódnak be, közöttük több fiatal család és ifjú házaspár. A résztvevő családok apró lemondásai, kölcsönös alkalmazkodásuk és szeretetük tette lehetővé, hogy a Szent Családnak egyetlen este sem kellett istállóban éjszakáznia.

*

Bár szintén némi áldozattal, kényelmünkről való lemondással járt elmenni a hajnali rórate szentmisékre, de az ott nyert kegyelmek is segítettek bennünket a lelki felkészülésben. Köszönjük szkölásainknak, gitárosainknak, hogy énekeikkel gazdagították a szentmisék áhitatát. Köszönjük az adventi vesperásokat is. A szombati szentmisét követő fényliturgiák, amelyeket az idén is Márton atya és István atya vezetett, a szköla közreműködésével szintén lelkünk előkészítését szolgálták. Ezért is érthetetlen -s ezt már az elmúlt évben is szóvá tettük-, hogy azon hívek egy része (az egyharmada), akik a szombati estét szentmishallgatásra szánták, és akik

a szentmisét követően rendszeresen rögtön távoztak, miért nem tudtak még egy negyed órát lelkük épülésére szánni! Lehet, hogy a karácsonyi készülődés foglalta le őket??...

*

Legkisebb ministránsaink hetek óta készültek a faces vizsgára, amelyre dékánjaik, Ritvay Zoltán és Rajncsák Dávid készítették fel őket. Az éjféli szentmisén már ők végezték ezt a feladatot. A Szent Ferenc Kollégium vállalta az idén a karácsonyi misztériumjáték megrendezését plébániánk kicsinyei részére. A játék, amelyet Szabó István dékán tanított be méltán aratott sikert a gyermekek körében. Legnagyobb ministránsaik, -a Szent Erzsébet kollégium néhány tagja- lelki gyakorlatlal készült a Megváltó fogadására. A Dömösön összegyűlt fiatalokat meglátogatta Hollai Antal atya is, aki -többek között- a most megkezdett Atya évről beszélt nekik.

A 10 évvel ezelőtti pásztorjáték záróképe

*

Cserkészaink az idén is elhozták nekünk a Betlehemi lángot.

*

Lelkük tisztogatása mellett templomunk csinosítására is

jutott ideje és ereje 4-5 felnőttnek és ugyanennyi gyereknek. Ők Rajkai János vezetésével késő délutánig takarították templomunkat, a Szent Erzsébet kollégium ministránsai pedig a betlehem összeállítását végezték.

*

A tavalyi sikeren felbuzdulva karitás csoportunk újra megszervezte a karácsonyi vásárt. Annak ellenére, hogy a választék szegényesebb volt, mint az előző évben, a szervezők és a hívek jóvoltából mégis legalább olyan eredményes. Lehetőséget adott szegényeink megsegítésére és emlékeztetett bennünket arra, hogy a szolidaritás mindennapos kotelességünk. Köszönjük a szervezőknek, különösen Pongrácz Juditnak és lányának, Fruzsínának, valamint Varga Ritának és édesanyjának áldozatos munkájukat.

*

Az Apor Vilmos Idősek Klubja december 17-én a plébánián tartotta adventi összejövetelét. A baráti találkozón, amelyet Márton atya bevezetője nyitott meg a Pannonia Sacra Általános Iskola 6. osztályosai betlehemes játékot adtak elő, majd Aszódi Mária és családja adott rövid műsort. Köszönetet mondunk a szereplőknek és természetesen a háttérben sokat munkálkodó karitásosoknak, elsősorban Füredi Ivánnának és Pongrácz Juditnak.

*

Szkölás fiataljaink, az immár hagyományos zenei áhitatukkal, ezúttal is advent negyedik vasárnapjának estéjén örvendeztettek meg bennünket.

*

Szent Család vasárnapján a 25, illetve az 50 éve kötött házasságokat áldotta meg szentmise keretében Márton atya.

Béres György

Házasságkötés mindössze 12 volt, a tavalyi 20-hoz képest. Erősödik az az irányzat, hogy a fiatalok nem kötnek egyházi házasságot, de sokan még polgárit sem. Kérjük, hogy a házasságkötésre legalább három hónappal előbb jelentkezzenek, és ha valamelyik fél nem volt elsőáldozó, akkor legalább fél évvel. 170-en haltak meg idén, tavaly 154-en. Legidősebb elhunytunk 102 éves volt. Sajnos elhunytjainknak csak 28%-a részesült a betegek szentségében a halál előtt. Kérjük, hogy a betegek hozzátartozói időben gondoskodjanak, hogy szereteteik részesüljenek a szentségekben, még mielőtt kórházba kerülnek. Decemberben 70 testvérünk részére szolgáltattuk ki a betegek szentségét.

Elsőáldozásban 63 gyerek részesült, 14-gyel több, mint tavaly. Örömteli dolog, hogy a diákmisékre egyre többen jönnek. Ez a gyerekek, iskolások szentmiséje. Sajnos sok szülő nem veszi a fáradságot, hogy erre a szentmisére hozza el gyermekeit. Általában kb. 50-60 gyerek jár más szentmisékre.

Három pap és öt hitoktató végez hitoktatást a plébánia területén. Mintegy 300 gyerek jár hittanra. Új hitoktatónk Matolcsy Kálmán főtitelendő úr, aki a Kiss János altábornagy utcai iskolában tanít. A plébániai hittanra mintegy 120 fiatal jár. Felnőtteknek is tartunk hitoktatást kéthetente és bibliaórát hetente. Ezeket kb. 40-50 ember látogatja, főleg az idősebb korosztályból. Óvodások hittanján is mintegy 20 gyerek vesz részt.

Ifjúsági és gitáros énekkarunk is szépen működik, és egyre szebbé tesz szentmiséinket. Kiskórusunk idén ünnepelte megalakulásának 15 éves évfordulóját. Cserkészcsapatunknak rendeznie kellene sorait, eldönteni: miért is vagyunk cserkészek? Ministránsaink most már jobban ellátják feladatukat, ami nem csak a

Zárszámadás 1998.

(folytatás az 1. oldalról)

reprezentatív ministrálást jelenti, hanem a hétköznapi szolgálatot is.

Idén vásároltunk az egyházközség számára egy új fénymásológépet a régi, elhasznált helyett 305.000 forintért. Megcsináltattuk és új bőrrel vontuk be a térdeplőket, mintegy 50.000 forintért. Új kelyhet és keresztelési felszereléseket vásároltunk művészi kivitelben, egyedi darabként 110.000 forintért. Ezek voltak nagyobb beruházásaink. A pénzügyeket illetően a következőket közölhetjük: A Kedves Testvérek a perselyekbe 3.600.000 forintot tettek. Az egyházközségi hozzájárulás 4.124.000 forint volt, mintegy 1.800.000 forinttal több, mint tavaly. Ezt az összeget kb. 1500 adófizetőnk adta össze. Isten fizesse meg adományukat. A templom felújítására 2.133.000 forint gyűlt össze. Központi célokra a következő összegeket küldtük be: Hozzájárulás az egyházmegye céljára 185.000 Ft. A katolikus iskolák javára 193.600 Ft, Péter-fillérek Rómába 122.000 Ft. A katolikus misszióknak 163.500 Ft-ot küldtünk. A karitás gyűjtés eredménye 168.200 Ft volt. Az árvízkárosultak javára rendkívüli összeg, 1.260.600 Ft gyűlt össze.

Nagyobb pénzbeli kiadás a papság és az alkalmazottak fizetése volt, 2.000.000 Ft. Dologi kiadásaink is egyre jelentősebbek: többbe kerül a gáz, a villany, a csatorna díja.

Az esztendő jelentősebb eseményei voltak plébániánkon: Januárban az ökumenikus imahét. A nagybőjti lelkigyakorlatot dr. Lipp László gazdagréti plébános úr tartotta. A papi hivatások napján két kispap, Mihályi Győző és Kálmán Attila látogatott meg minket. A templombúcsú egyre inkább egyházközségünk központi eseményévé válik. A félnapos program sok érdeklődőt vonzott a

templom köré. Július 25-én elhunyt dr. Gál Ferenc professzor úr, aki 1961. óta lakott plébániánkon és segítette sokoldalú tevékenységével egyházközségünk fejlődését. Megköszönjük áldozatos életét és munkáját. Októberben 27 éves korában elhunyt Vendég Ildikó, templomunk kiegészítő orgonistája. Isten adjon neki is örök nyugodalmat. Híveink két alkalommal nagy számban adtak vért a rászorulóknak.

Húsvétkor értesültünk arról, hogy az egyházközség esetleg megvásárolhatja a régi templom felépítményét. A kedves hívek szándéknyilat formájában mintegy 62 millió forintot ajánlottak fel. Ez sajnos kevés volt terveink megvalósításához. A jövőre nézve röviden annyit mondhatunk, hogy most is fognak tárgyalások az ügy érdekében.

Köszönetet mondok a plébánia papságának, Sándorfi István káplán úrnak, dr. Szabó Tamás nunciatúrai titkárnak és dr. Goják János professzor úrnak templomi szolgálataikért. A plébánia munkatársainak, dr. Schimmer József karnagy úrnak, Rajkai János sekrestyésnek, a hitoktatóknak, az énekkar, a gitárosok, a ministránsok és a cserkészek vezetőinek, a takarítóknak és a karitás munkatársainak, akik egész évben komoly munkát végeztek. Köszönöm szolgálatát a képviselőtestület tagjainak és mindazoknak, akik bármi módon segítették egyházközségünk életét.

Az 1999-es esztendőben különleges terveink nincsenek. Reméljük, hogy a Hully-Gully ügyében döntés születik.

Az Atya évében mindannyian kérjük a Mennyei Atyát, hogy kegyelmével erősítse egyházközségünket. Egyre jobban otthonunknak érezzük az Isten házát, amelyben 1450 szentmisén, 67800 szentáldozás volt.

Márton atya

„Szánom keserveiteket emberek”

Luca napján, az adventi időszak harmadik –öröm– vasárnapján a rádió déli híreiben mondták be, hogy eddig, ezen a télen Magyarországon hány ember fagyott meg. Többnyire hajléktalanok, de mind szegény emberek. Egyben az egyik hajléktalan előadást is tartott arról, hogyan lehet átvészelni a szabadban a mínusz tizenöt fokos hideget. Az utána következő híradás pedig arról szólt, hogy az óvodások, kisiskolások hány százaléka alultáplált, sőt éheznek, mert esetleg péntek délutántól hétfő reggelig nem kap enni.

Tudjuk, hogy „szegények mindig lesznek veletek”, de ez a rohamos és tömeges elszegényedés megdöbbentő. Közismert az, hogy a nagyméretű szegénység csak a kormányzat által irányított hosszútávú szociális politikával orvosolható, amely az adópolitikától a gazdasági folyamatok állami befolyásolásáig terjed, de ameddig ilyen nincs, vagy még nem hoz látható eredményt, addig a szegénységet csak jótékonykodással lehet valamennyire enyhíteni. Ez amúgy a felebaráti szeretet egyik sarokköve.

Egyházunknak és egyházközségünknek mindig volt gondja a szegényekre. Azonban a hatvan év előtti helyzethez képest a szegénység formája is változott. Teljesen új fogalom a tömeges hajléktalanság, továbbá a koldulásra épülő, a koldusokat kizsákmányoló bűnszövetkezetek, az ún. koldus-maffiák léte. Ez utóbbiak kikerülhetők, mert az egyházközségek számontartják szegényeiket, viszont a nyomorgók jelentős része nem tartozik semmilyen egyházközséghez. A

hajléktalanokkal pedig nagy szervezetek foglalkoznak, mint például a Máltai Szeretetszolgálat és a többi karitatív szervezet által fenntartott hajléktalanszálló befogadó képessége csak a töredéke a rászorulóknak számának.

fotó: Hajnal Péter

A kezdeti megdöbbenés után sajnos kezdjük megszokni a nyomor látványát és legfeljebb a sajnálkozásra futja az erőnkéből. Igen gyakran feltett kérdés az, hogy az utcán, esetleg a templom kapujában koldulónak adjunk-e vagy csak a szervezett jótékonyági intézményeknek? Mindkét álláspont mellett, meg ellene is vannak érvek, és adott esetben nem lehet kitérni az eseti mérlegelés elől sem, hiába van előre átgondolt véleményünk általában a jótékonykodás formájáról. Az alamizsnaadás ezenfelül rossz szájját is hagyhat az adakozóban, hátha megalázta vele embertársát.

A szegénység enyhítésére elsősorban a jótékonyági intézmények hivatottak. Ehhez viszont karitás munkatársak kellenek és pénz. Sok pénz. Amit esetleg könnyebb adni, mint a szegényekkel kapcsolatba kerülni. Már akkor, ha van miből adakozni. A jobbágyok régen tizedet fizettek ide, kilencedet oda. Ma is bizonyos vallási kisközösségeknek nevezett szubkultúrákban a jövedelem tíz százalékát le kell adni. Mi mintegy egy százalékot fizetünk be – sóhajtozva – egyházi adóként. Tulajdonképpen miért nevezzük ezt az összeget adónak? Ha van rá anyagi lehetőségünk, akkor ezen felül rendszeresíteni lehetne a karitás hozzájárulást is. Nem valamilyen kötelező százalékra gondolok, de legalább szelíd, az adakozásra felhívó állandó biztatásra. Ami nemcsak a jótékonykodásra vonatkozna, hanem az egyházi adó befizetésére is. Mert egy kis biztatás mindannyiunknak jót tenne. Nehogy azt gondoljuk, hogy az ilyen jellegű kötelezettségek másodrendű fontosságúak.

Aki pedig karitás munkát végez, az valóban éli a szeretetet. Ahhoz viszont, hogy dolgozni tudjon, intézmények kellenek. Épületek, berendezések, infrastruktúra és sok minden, ami az Egyháznak, egyházközségeknek nincsen, vagy csak szűkösen van. Hacsak a kormányzat nem ad, mondván: „csináljátok hát helyettünk”. Addig viszont mindezt magunknak kell összehoznunk. Tehát intézmény és pénz kell. Sok pénz.

Frivaldszky Sándor

Hirdetjük a kedves Testvéreknek, hogy hétköznap reggelente csak egy szentmise van templomunkban, 8-kor.

„A harmónia a Jóisten ajándéka”

Istennek hála, szép számmal gyűltünk össze advent első vasárnapján. 15 évvel ezelőtt e napon kezdte meg működését a schola, s volt tagjai a 9 órás szentmisén megtöltötték templomunk szentélyét, hogy közösen adjanak hálát az elmúlt évek kegyelmeiért.

A szentmisét követő baráti összejövetelen Hauser Péter diái segítségével felelevenedtek e rövidnek tűnő 15 év legkedvesebb és legemlékezetesebb pillanatai.

Elsőként II. János Pál pápa budapesti látogatását emelném ki, mely mindannyiunk számára felejthetetlen élmény marad. A Hősök terén az egyesített kórus első sorában állhattunk (hála a tagság alacsony átlagéletkorának és ennek megfelelő méreteinek), így a pápa közvetlen közelünkben haladt el. Sőt úgy látszik, ő sem tudott ellenállni, és - letérve útjáról - odajött hozzánk, kit megsimogatott, kinek a kezét szorította meg, majd áldást intve mosolyogva haladt tovább. Bevallom ez az epizód némi irigységet keltett a többi kórus között, mi pedig büszkén fújtuk az énekeket a mi pápánknak...

Másik emlékezetes szolgálatunk Bécshez kötődik. Eleinte egymás között is csak félve mondtuk ki: a Stephansdombon fogunk énekelni! Bár már fél éve álmodoztunk róla, egy szép napon valósággá lett: kiküldött kazettánkat meghallgatta a székesegyház felelős zenei vezetője és érdemesnek tartott minket arra, hogy a húsvéti időszak egyik vasárnapján a nagymise zenei szolgálatát ellássuk. Lázás próbaidőszak és szervezés kezdődött. Programegyeztetés, egyéni kikérdezés és a bécsi akcentus tökéletesítése után reményekkel telve útnak indultunk. Tudtuk, hogy egy, a mi templomunknál kb. tízszer nagyobb teret kell „áténekelnünk”, de

A pápalátogatáson is énekelt a schola

bízunk az építőművészet csodájában, s mint kiderült joggal. Az akusztika valóban szárnyakat adott az eleinte megilletődött társaságnak. (A Wiener Sängerknabent azért nem eresztették szélnek...)

A barátságok születésének, a közösségbe való beilleszkedésnek legjobb terepe mindig a nyári tábor. Emlékezetünk számtalan kedves emléket őriz az egyhetes együttlétekről. Szinte az egész országot bejártuk már: Piliscsaba, Pilisszentlászló, Szilvásvár, Ásványráró, Őriszentpéter, Pannónhalm, Péliföld Szentkereszt, Héreg, Sárpentele, Zsámbék, Sümeg, Tokod, Apátifalva s legutóbb Falloskút volt e zajos, eleven, mégis kedves (mert a miénk!) csapat táborhelye. Örök hála a „lelkiekben erős”, vállalkozó szellemű anyukáknak, akik egy-egy hétre vállalták az általában 40 gyerek gondját!

Hogy a táboroztatás is egyfajta művészet, arra Piliscsában, az első táborban döbbsentem rá. Mint végzős pedagógus-jelölt, riadtan kérdeztem az akkori pót-mamáinkt

(Füredi Ivánné, ma a karitás vezetője): Mit csináljak, hogy végre elaludjanak?! Semmit nem kellett csinálni. Ugyanis a második napra kitapasztalták, hogyan lehet az első emeletről a földszintre és vissza zajtalanul közlekedni, így a kamaszokra jellemző tapintattal hagyták, hogy a felnőttek kipihenjék magukat...

Az a jó, hogy az ember csak a szép dolgokra emlékszik. Kívánom mindenkinek, hogy találjon olyan közösséget, akikkel szívesen van együtt; akikkel valami fontosat tehet másokért, egy szent ügyért; ahol fontos, hogy ne hiányozzon, mert hiányos lesz a harmónia.

A harmónia pedig a minket végtelenül szerető Jóisten ajándéka: vigyázzunk rá, óvjuk s megpróbáljuk a nekünk adott tehetség szerint szolgálni.

Tőkés Tünde

Péter atya „FEJTÉRŐ”-jének megfejtése:

(Lécai János) Apor Vilmos tér. Sajnos eredményt hirdetni nem tudunk, mert helyes megfejtés nem érkezett. (helytelen sem)

„Állok Istenért, Egyházért, Hazáért...”

Ötven évvel ezelőtt, 1948. december 26-án hurcolta el Rákosiék rendőrsége Mindszenty József hercegprímást az esztergomi prímási palotából. A legagyafúrta megáláztatások és legdurvább kínzások vártak rá az ÁVÓ Andrassy út 60. sz. alatti hírhedt központjában. Nemcsak közismerten elvű, határozott személyiségét, de egyben – s első sorban – a magyar katolikus egyház gerincét szándékozták megtörni, engedelmes rendszer-kiszolgálóvá alázni, hogy könnyebbé tegyék a keresztény hit és életfelfogás teljes felszámolását. A szovjet rendszertől átörökölt valamennyi eszközt igénybe vették, – a kínvallatástól, a gyógyszeres kezelésem át az egyéniség morális megtöréséig – hogy egy gyalázatos kirakatperben elítélhessék, és hazug, torz beállításukkal ország-világ előtt lejárássák a szentéletű főpapot, aki történelmünk egyik legviharosabb szakaszában mindenkinél jobban szívében viselte hazánk és egyházunk sorsát.

A letartóztatását megelőző többhónapos hecckampány során nem egyszer kinyilvánította: tudja mi vár rá, s nem kíván kitérni ennek vállalása elől. Erős hite és a történelmi távlat által igazolt bölcs előrelátás biztosította arról, hogy Isten tervében az áldozatvállalás jelenti a jövő kibontakozás magját és zálogát.

1948. november 18-án az ország népéhez intézett szövegében hangzottak el híres szavai: „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért, mert ezt a kötelességet rója rám a nagyvilágon legárva népem történelmi szolgálata. Nemzetem szenvedése mellett a magam sorsa nem fontos. Nem vádolom vádlóimat. Ha a helyzetet időnként megvilágítani kényszerülök, az csak nemzetem feltörő fájdalma,

kicsorduló könnye, megrázó igazsága. Imádkozom az igazság és szeretet világáért. Azokért is akik Mesterem szavai szerint nem tudják mit cselekszenek; szívből megbocsátok nekik.”

„Aki nékem szolgál, az engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgálom is.” – mondja Üdvözítőnk (Jn 12, 26). Igazságtalanul meghurcolt főpapunk előbb idézett szavai, de egész élete, keresztjei és kálváriája is egyértelműen tanúsítják, hogy Mesterének útját járta. Sokak szemében botránnykő volt, – sajnos még a megalkuvásra kész papok szemében is – de még többek szemében Isten igazságának, erejének megnyilatkozása a „gonosz és romlott nemzedék” támadásainak áradatában. Hát nem ez valójában a Krisztusi sors? Nem csodálkozhatunk azon, hogy nem kevesen a protestáns keresztény

testvérek soraiban is így látták és értékelték korunk kiemelkedő főpap-egyéniségét.

A Gondviselés nem hiába adja különleges kegyelmét, a állít elénk példamutató egyéniségeket. Különleges idők különleges isteni üzenetét és intését közvetítik számunkra. Ne eresszük el közömbösen fülünk mellett a számunkra is aktuális tanítást. Mindenek előtt fontoljuk meg és vessük szívünkbe Mindszenty bíboros szavait, amelyeket papjaihoz intézett nem sokkal bebörtönzése előtt: „Mindig és mindenütt csak az történhetik velünk, amit az Úr rendel vagy megenged. Tudtán kívül még egyetlen hajszál sem esik le fejünkről. Annyi más után elveheti a világ tőlünk ezt vagy amazt, de nem veheti el tőlünk Jézus Krisztusba vetett hitünket. Ki választ el minket Krisztustól? Sem élet, sem halál, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket az Isten szeretetétől... Nem lehetünk tehát olyanok, és nem viselkedhetünk úgy, mint akiknek nincs reményük és hitük...”

Ebben a hitben és reményben megerősödvé lesz tiszteletadásunk és megemlékezésünk méltó mártírlélek egykori főpásztorunkhoz.

Mindszenty bíboros rövid főpásztori szolgálata során Felső-Krisztinavárosban is járt. 1948. május 18-án – alig több, mint fél évvel elhurcolása előtt – templomunkban 272 fiatalnak szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. Mi mást kívánhatunk, mint hogy hősie s áldozatvállalásának Krisztusi példájára mindannyian, de különösen azok emlékezzenek, akik kézzrátétele által vették a Szentlélek megerősítő kegyelmét.

Schimmer József

Adalék az évvégi Hálaadaskor elhangzott „cserkész hír”-hez:

Mint minden év végén, az idén is, a Plébános úr a dec. 31-i Hálaadás homiliája után összefoglalta az eltelt év eseményeit s külön is megemlékezett a Plébánián működő egyes közösségekről, így a cserkészekről is. A cserkészek tevékenységét értékelő mondatára (emlékeim szerint idézve: a cserkészeknek újra kellene gondolniuk, mi is valójában a feladatuk?) sokan felkapták a fejüket, majd a Hálaadás után tőlem kérdezték, mire is akart utalni ez a megjegyzés? A esetleges félreértéseket tisztázandó írom le most gondolataimat:

Sokféle fórumon, sokszor elhangzott már, hogy a cserkészlet nem egy szórakoztató, a szabadidőt okosan kitöltő intézmény, hanem egy nevelési rendszer, amely életformát kínál a résztvevő gyerekeknek, s azt szeretné, ha ez az életforma egész életükre hatással lenne. Ez természetesen óriási feladat, s a cserkészélet nevelői is csak egymással összefogva tudnak e célnak megfelelni. Ebből következik az is, amit évek óta mondunk a cserkészszülőknek, hogy a cserkésznevelők (az őrvezetők, ill. a csapat vezető testülete) csak a szülőkkel karöltve tudnak célt érni, hiszen világos, hogy a cserkészgyerek hetente csak egy-két órát tölt a csapatban, a többi idejét jórészt az otthonában és az iskolában éli le. Ha a cserkészszülő otthon más elveket plántál gyermeke agyába avagy csak éppen nem segíti a cserkésznevelők tevékenységét (pl. más értékrend felállításával), akkor a cserkészgyerek sohasem lehet cserkészszerű, a cserész-nevelés biztos kudarcra van ítélve.

Cserkészcsapatunk létszámát tekintve, jól érzékelhetők a „külső” társadalom pozitív-negatív hatásai: a rendszerváltozás után sokan adták gyerekeiket cserkésznek, ma kevesebben. Akkor a cserkészlet sokakat az újdonság erejével is

vonzott, s sokszor nem is reális hatásokat vártak tőle. Később a vonzerő megkopott, rájötték, hogy ez nem szolgáltató intézmény. Mára érezhető, hogy csillogóbb, magát „hasznosabb”-nak kikiáltó szervezet elvonja gyerek-utánpótlásunkat, sőt a már évek óta cserkészkedő gyerekeink családi támogatása is elfogy! Sajnos ma sokszor csak a kézzelfogható, mérhető tudást nézzük, látjuk meg, s ezért van, hogy lelkiileg torz felnőtté nőnek gyermekeink. Számos szülőből halljuk, hogy a gyermeke igen elfoglalt: az iskola után (ahol mellesleg valamit tanulni is kell, s ez otthoni időlekkötést is jelent) különóra különórát követ. Természetes, hogy a gyerekek alig van szabadideje, amikor játszhat (rosszabb esetben videót nézhet vagy számítógépet püfölhet)... Így érthető, hogy cserkészcsapatunk karácsonyi portyája előtt néhány szülő mérgesen kérdezte: hogy gondoljuk, hogy amikor alig van gyermekének ideje pihenni, akkor hétvégén, télen, hóban fog mázskálni velünk a hegyekben?! S sajnos, létezik egy elkésőbb felnőtt hozzáállás is, amit a mai fogyasztói társadalom akár hallgatólagosan is sugall: a cserkészlet ingyenes ifjúságnevelő szervezet, ezért értéktelenebb mindazoknál, amik pénzt kérnek a nevelésért – sokan mondják: csak természetes, hogy amikor beírtam a gyerekeimet egy csomó különórára, akkor nem fogom hagyni, hogy elkótyavetyélje a pénzem, tehát csak az ilyen „kötelességek” teljesítése után jöhet a cserkészlet...

Nekünk, a cserkészcsapat vezetőinek, a gyerekek cserkésznevelőinek nincs más eszköz a kezünkben, mint programjaink vonzereje. Igyekszünk a tudást mindig játékosan, élvezetesen átadni, még ha ez nem is mindig sikerül. Fontosnak tartjuk az önkéntességet, még akkor is, ha kisebb korban ez várhatóan a szülő

döntésétől is függ. Közvetlenül csak a cserkészgyerekkel van kapcsolatunk, közvetve viszont az egész életterével. Erre vonatkozik a Plébános úr értékelése: a cserkészeknek újra kellene gondolniuk, mi is valójában a feladatuk? Mi csak a cserkészeinktől várhatjuk el, hogy újragondolják a feladataikat – a cserkészek otthoni környezetétől csak rajtuk keresztül kérhetjük ugyanezt.

Ki kell mondanunk, hogy aki cserkész lesz, az nem csak kap(hat) valamit a csapatától, hanem adnia is kell, cserkész-kötelessége is van, amit el kell végeznie! A cserkész törvények életerős, képzett, jellemes és vidám fiatalokat akar nevelni. Ebbe beletartozik, hogy hetente egy-másfélórás őrgyűlésen rendszeresen részt kell venni, de önként, s nem csak a cserkészvezető unszolására. Időt kell szakítani bizony havonta egy kirándulásra, csapatprogramra is, mert ez is nevelőmunkánk szerves része (talán a cserkészszülők észrevették már, hogy ezek mindig szombatra esnek, hogy a vasárnapi családi együttlétet ne gátoljuk). Alapelveink közé tartozik az Isten, a Haza és az Embertárs szolgálata – e három együtt.

Tehát: a cserkészeknek újra kellene gondolniuk, mi is valójában a feladatuk; de nem csak nekik, hanem mindazoknak, akik a cserkészeink nevelésében résztvesznek, hogy valóban - a szó klasszikus értelmében vett – cserkész-szerű cserkészcsapatunk legyen.

Vajna László
csapatparancsnok

A szerkesztőség köszöni az olvasói észrevételeket, helyhiány miatt sajnos csak a következő számban tudjuk ezeket ismertetni.

IRODALOM

Minden év a hétköznapok és ünnepek váltakozása. Ez így lesz 1999-ben is. Az új esztendő legnevesebb ünnepeit foglalta versbe 1911 decemberében Babits Mihály a Nyugat 1912. újévi számának. Több, mint 80 év elteltével az új esztendő ugyanezeket az ünnepeket tartogatja számunkra.

Vasdinnyey Miklós

Új esztendő beköszön...

Új esztendő beköszön
régi könyvben új lap
új topán a küszöbön
ég küszöbén új nap.

Ej haj dús az év
minden jót ígér,
minden napja cél és
minden éje kéj.

Vízkereszt: a világ vár
csillag az égen
Gáspár, Menyhért Boldozsár
jönnek a tevéken.

Ej haj szép az év,
minden napja szép,
minden éj egy álom
minden nap egy kép.

Gyümölcsoltó: boldogan
angyal kél a szélben
a Megváltó megfog
tisztá szűz méhében.

Ej haj mély az év,
minden napja mély,
születés a nappal,
fogadás az éj.

Kelj vasárnap *Palmárum*
bujj elő, zöld zsenge:
Krisztus urunk számaron
megy Jeruzsálembé.

Ej haj nyől az év
bársony barkaként
barka, síma bársony
macska talpaként.

Nagypénteken délután
szél nyög a kereszten
fenn a bús Kálvárián
meghal a bús Isten.

Ej haj bús az év,
minden napja bús,
nappala burús és
éje háborús.

Húsvét reggel felragyog
allaluja szólal
síról Krisztus kilobog
piros lobogóval.

Ej haj, halál ellen
balzsamír az év,
mert a nap feltámadás
és az éj csak rév.

Piros Pünköst mosolyával
piros rózsa éled:
tüzes nyelvek záporával
harmatoz a lélek.

Ej haj, lélekév!
meghal, mégis él:
az eleven napnak
szelleme az éj.

Péter és Pál: Damaskus,
fény kel az útporból:
Paulussá Saulus
lováról lefordul.

Ej haj csodaév
fordul és cserél,
minden éjből nap lesz,
minden nappól éj.

Szent István a vánkosán
nyújtja koronáját,
Magyarország köszönti
régi patrónáját.

Ej haj örök év
örök reménység,
ahol a föld nem segít,
megsegít az ég.

Névnap: Mária neve
zengi át a tengert,
kit az Isten eleve
anyja gyanánt szentelt.

Ej haj gyöngy a nap.
Gyöngyfűzér az év:
minden nap egy névnap,
minden gyöngy egy név.

Mindenszentek: hideg ősz,
bolyg a szellem fázva,
fázó népség temetőz
sírokon gyertyázva.

Jaj az év temető,
mindennap egy holt,
minden napra minden éj
ráírja, hogy: Volt.

Fenyőillat: Karácsony
Betlehem és jászol:
fügén élsz és kalácson,
de a szíved gyászol.

Szép az év, szép a nap,
de a szíved oly bús:
Volt egy gazdag kiscerek,
aki most vén koldús.

Tizenkettő: tik, tak, tik...

Évet év most veszt el:

Versbe tizenharmadik

az öreg *Szilveszter*.

Klepetusán - ő az év -
minden gomb egy nap:
gimbeli-gombolja
s megint belekap.

FARSANG '99

Templomunk idén FEBRUÁR 6-án tartja FARSANGI BÁL-ját, melyre sok szeretettel várjuk templomunk híveit, és közeli barátait. Az idejű bál célja, hogy egy kellemes estét szerezzünk egymásnak, ahol 16-20 évesek épp oly jól érzik magukat, mint azok, akik már elhagyták a második X-et. A helyszín a JÓKAI KLUB lesz (1121 Budapest, Hollós út 5.), ahol egyaránt lehetőség nyílik táncolásra és könnyed beszélgetésre. Bővebb információt és a belépőjegyek árát a templomban elhelyezett hirdetőtáblán találhatják a kedves hívek.

Az októberben meghirdetett ministránsverseny végeredménye:

1. Érsek Anna
2. Bakonyi Regina-Bakonyi Brigitta
3. Horváth Botond

Gratulálunk a győzteseknek. A helyezettek mind a Szent Tamás Kollégium tagjai. Reméljük, hogy a többi kollégium ministránsai is követik a jó példát.

Az 1998. év negyedik negyedében 33 testvérünket temette el a plébánia.

1. Űrsi Edit (77)
2. Szabó Sándor (81)
3. Reményik Kálmánné
sz. Bálint Piroska (72)
4. Hay József (73)
5. Garcsik Anna (77)
6. Moravcsik László (62)
7. Kassai József (79)
8. Kovács József
sz. Szakálos Irén (78)
9. Dr Szentiványi László (85)
10. Lukács Imréné
sz. Tóth Mária Piroska (63)
11. Dr Csoma János (74)
12. Szabó István (80)
13. Kőrösi József (75)
14. Rendes Jánosné
sz. Tófeji Ilona (54)
15. Nagy Gyula (52)
16. Mikolík Istvánné
sz. Kondorossy Margit (80)
17. Hunyadi Ferencné
sz. Gancser Ágnes (56)
18. Fürtös Károlyné
sz. Hagymási Margit (75)
19. Környei István (90)

ANYAKÖNYV

20. Moldvai Antal (87)
21. Dr Gyenes István (82)
22. Berecz Tiborné
sz. Váró Jolán (72)
23. Horváth László (73)
24. Fogarasi Sebestyénné
sz. Modla Etelka (102)
25. Ozsvárt Károlyné
sz. Járffy Ilona (79)
26. Antal Lászlóné
sz. Láng Katalin (83)
27. Jávor József (97)
28. Horzsa Sándorné
sz. Szecskó Margit (83)
29. Mudin Istvánné
sz. Vimróczy Margit (86)
30. Aistleitner Mária (82)
31. Dr Szolnoki Ferenc (96)
32. Kovács Ferenc (92)
33. Dr Dénes Istvánné
sz. Baán Gabriella (92)

Az 1998. év utolsó negyedében gyetlen esküvő volt templomunkban.
Both Zsolt - Rékai Zsuzsanna

Október, november és december hónapokban a következő testvéreinket kereszteltük meg:

1. Detár Botond László (1998.)
2. Detár Balázs Ákos (1998.)
3. Kardos Zsolt Balázs (1998.)
4. Pluhar Péter Kristóf (1995.)
5. Kovalik Sára Borbála (1998.)
6. Talabér Imre (1998.)
7. Szalai Cintia Glória (1998.)
8. Szelepcsényi Réka Mária (1996.)
9. Ambrus Anna Zsuzsanna (1998.)
10. Dauner Domonkos Pál (1998.)
11. Lassú Zsombor György (1998.)
12. Siposs Lili Amanda (1998.)
13. Medveczky Endre (1998.)
14. Zeffler Laura (1998.)
15. Orosz Réka Borbála (1998.)
16. Dobrovolszky Donát
Bendagúz Tivadar (1998.)
17. Bácskai Barnabás (1998.)
18. Gyetvai Alexandra
Bernadett (1998.)
19. Chornitzer Júlia Róza (1997.)
20. Bokk Dóra (1996.)

Gitáros (fél)oldal

Csillag gyúlt

em em em em

em D
Csillag gyúlt a sötét égen,
C hm
megszületté, szép reményem,
C hm C
csendben pihensz anyád karján,
D C D em
reménységünk éjszakáján.

D C D C em em em em

Csillag gyúlt a sötét égen,
aludj csendben, szép reményem,
Atyád őrzi édes álmod,
mint ahogy Te a világot.

D C D C em

(Sillye Jenő)

Az Együttes dalosfüzete még kapható a gitáros misék előtt és után a sekrestyében.

A Gitáros Együttes szeretettel vár tagjai sorába énekeseket és hangszereseket. Zeneiskolai bizonyítvány és lelkeszi ajánlás nem szükséges. Feltétel: némi szabadidő és megfelelő idegrendszer. A próbák helye és ideje:

szerda 19-21 ó.

a földszinti hittanteremben

vasárnap 15-17 ó.

a templomban.

Tantétel

Egy látogató azt állította, hogy neki nincs szüksége az igazság keresésére, mert már megtalálta a saját vallásában. A Mester viszont ezt mondta:

–Volt egyszer egy diák, aki sosem lett matematikus, mert vakon hitt a matematikakönyv végén található válaszokban. A helyzet iróniája az, hogy a válaszok helyesek voltak.

Anthony de Mello SJ

Rejtvény

Nemrég néhányan egy keresztelőn énekeltünk, felszerelve néhány hangszerral (úgy mint gitár, fuvola, cselló.) Az alábbi információk segítségével állapítsd meg, hányan voltunk, és milyen hangszerből mennyi volt nálunk!

·A húrok száma eggyel meghaladta a személyek számának háromszorosát.

·Kevesebben voltunk, mint Jákob fiai.

·Pont másfélszer annyian énekelték alsó szólamot, mint felsőt. (Csak ez a két szólam volt, és mindenki énekelt.)

·A hangszerek száma a húrok számának pont egynegyede.

(Kezdők kedvéért: a gitárnak 6 húrja van, a csellónak 4, a fuvolának egy sincs.)

Szabó Orsolya

A Lélek ajándékai Főegyházmegyénkben tények, adatok tükrében *A Szentlélek éve után, az Atya évében*

Hasonló címmel rendezett ünnepi adventi évszáró konferenciát a Pasztorális Szakterület december 12-én a Főegyházmegye világi munkatársai részére, amelyen részt vettek Paskai László bíboros, a püspök és helynök atyák és a szakterületi referensek. Az ünnepi találkozón plébániánk képviselőtestületében részt vett a képviselőtestület több tagja is.

A tanácskozást adventi fényliturgia vezette be, majd 10 szakterület beszámolóját hallgathatták meg az egybegyűltek.

A mozgássérültek pasztorációját Hajnal György atya vezeti, rendszeres foglalkozások a Zoborhegy téri plébánián vannak. Az „érték vagyok - másoknak is értéket jelentek”, nem csak a mozgássérültek, hanem a hallásukban és látásukban korlátozottak pasztorációjának is alap gondolata. A szolgálat lényege az életvitel segítése, hitoktatás, előkészítés a szentségek vételére, szentségek, szentelmények kiszolgáltatása, beteglátogatás, kulturális programok és nyári táborok szervezése. A hallássérültek pasztorációját Suló Lajos atya vezeti. Közös vasárnapi szentmiséket havonta kétszer tartják. Sok segítőtárral dolgozik, és szerteágazó tevékenységet végez Mócsai Gábor atya és Fehér Anna, akik a látássérültek gondozását irányítják. Gazdag programjuk felsorolására itt most nincs lehetőség, de mindenkit szeretettel várnak rendszeres találkozósaikra (Szent Anna templom I. Batthyány tér), amelyek: minden hónap 2. vasárnapján 10 órakor „VAKOK MISÉJE”, 2. szombatján „Lelki Nap” és hétfőnként az esti szentmise utáni „Biblia Óra”.

Talán plébániánk igen jól

működő karitászcsoportjának is köszönhető, hogy a diakonális szakterületek közül a hívek számára is ez tevékenységi kör a legismertebb. Az már kevésbé tudott, hogy a segélyezésen kívül a karitászcsoportok lelkinapokon, szakmai képzéseken vesznek részt (az elmúlt évben „A lelkiileg sérült emberek megsegítése” témakörben), Családsegítő Központot és régióraktárt működtetnek Pomázon.

Mikló Sándor atya, a Kőbányai Szt. László templom plébánosa, a börtönpasztoráció vezetője arról beszélt, hogy ez a szolgálat a rendszerváltozás óta eltelt viszonylag rövid idő alatt szerveződött újjá. A missziót két pap és missziós világi munkatársak végzik. A világi munkatársak feladata a tanítás, a szentségek előkészítése és a fogva tartottak családjával való kapcsolattartás, a lelkipásztorok pedig a szentségek kiszolgáltatását végzik. A Börtönmisszió szervezésében és felügyelete alatt egy átmeneti szállás is működik, az „Új Élet Háza”, a szabadulók megsegítésére.

A hivatásgondozás egyik területe a hivatásgondozó lelkigyakorlatok szervezése, a másik a ministránsokkal való foglalkozás. A pasztoráció vezetője Molnár Alajos atya. Cél a liturgikus lelkület elsajátítása és a közösségteremtés. Igény van a ministránsvezetők képzésére is. Plébániánkról az elmúlt évben Ritvay Zoltán dékán vett részt továbbképzésen.

Dr. Udvardy György atya a hitoktatás helyzetéről számolt be, megállapítva, hogy az utóbbi 2-3 évben viszonylag stabil helyzet alakult ki ezen a területen. A Főegyházmegyében 3200

csoportban közel 40.000 általános- és középiskolás gyermek vesz részt. A hitoktatást 406 világi testvér és 152 szerzetes, ill. lelkipásztor végzi.

A Főegyházmegye 15 közoktatási intézményt tart fenn. A 15 intézmény 10 plébániához tartozik, bennük 290 óvodás, 3623 általános iskolás, illetve középiskolás korú gyermek tanul, közel 500 pedagógus irányításával.

A beszámoló során hallhattunk a Katolikus Ifjúsági Mozgalom (KIM) öröndetes terjedéséről, a lelkiségi mozgalmak elmúlt évi programjairól és a családpasztoráció törekvéseiről.

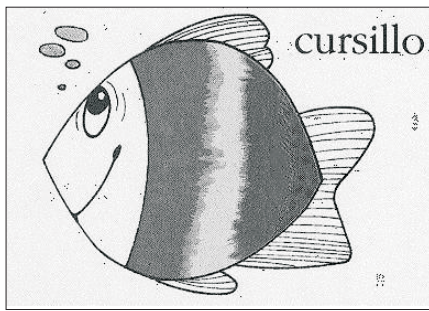
A konferencia további részében Bíboros úr rövid beszéd keretében nyitotta meg az Atya évét. Homíliájában arról beszélt, hogy Istent Jézus Krisztus kinyilatkoztatása alapján ismerjük meg. Bensőséges kapcsolat van Isten és ember között: Ő Abba, azaz Atya. Egész életünk egy nagy zarándoklat az Atya háza felé, mint azt a tékozló fiú tette. Ez megadja életünk célját, s az Atya évének ez a leglényegesebb mondanivalója.

A bíborosi megnyitót a Helynök atyák programismertetései követték, majd az egyházmegye három területéről egy-egy plébánia küldötte számolt be közösségük zsinat utáni megújulásáról, a zsinati határozatok helyi feldolgozásáról. (Nálunk ez a feladat még megoldásra vár).

A záró ima és áldás után a találkozó ünnepi hangverseny következett. A Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola végzettjeiből alakult CANTATE KÓRUS, amelyet ifj. Sapszon Ferenc vezényelt, színvonalas, emelkedett hangulatú énekkel ajándékozta meg a jelenlévőket.

Béres György

Kereszténység Tanfolyama Mozgalom

A mozgalom Spanyolországban, Mallorca szigetén jött létre az 1940-es évek elején. Alapítója a spanyol laikus, Eduardo Bonnin, akinek segítőtje volt a pap Sebastian Gaya, s támogatta őket Juhan Hervas, Mallorca püspöke. Az alapítók fiatalemberekből álló csoporttal azon fáradoztak, hogy hathatósabbá tegyék az evangélium hirdetését.

Akkoriban az ifjúság Santiago de Compostella-i zarándoklatainak vezetői részére rövid tanfolyamokat szervezett lelki vezetőjük, Manuel Apareci. Ezek a tanfolyamok példaértékűek lettek a mozgalom számára.

Bonnin alapgondolata, hogy az embereket nem az intézmények mozgatják, hanem az a közvetlen környezet, amelyben élnek. A környezetet kell megváltoztatni! Csak azokra vagyunk hatással, akik környezetünk részei. A szívükhöz kell első sorban szólni, nem az értelmükhöz. Nem tanítani, hanem meggyőzni kell őket. Bonnin a módszert úgy dolgozta ki, hogy alkalmas legyen a különböző társadalmi és kulturális rétegek, hívők és hitetlenek meggyőzésére. Így váltak a tanfolyamok lelkiségi megújulási mozgalommá.

A civilizáció fejlődésével járó eltömegesedés megbontotta az emberi kapcsolatokat, az emberek magányossá lettek, nagy részük a hitet személyes belső ügyének tekinti, ami Istenre és rá tartozik.

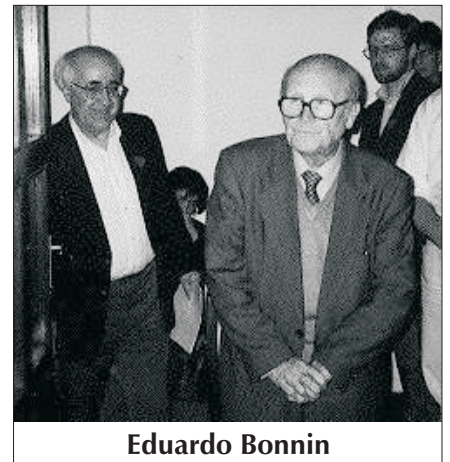
A személyes kapcsolatok hiánya

miatt sokak számára nem marad más, mint részvétel a szokásokban, a vallásos kötelezettségek lelkiismeretes teljesítésében. A kereszténység lényege a közösség. Csak valódi közösségből indulhatunk keresztségben kapott küldetésünkkel, hogy a társadalommal megismertessük az Örömhírt. Nem kényszeríthetünk senkit, de meg kívánjuk adni a társadalomnak, hogy a keresztény életet válassza.

A cursillo lelkiségi mozgalom célja éppen az, hogy megmutassa az embereknek a keresztény lét örömét és a világba küldje őket. Mindenkit hív, aki a közösség meghatározó egyéniségévé válhat, aki ott teljesíti keresztény küldetését ahol él, dolgozik.

A cursillo ugyan sajátos módszert alkalmaz, de nem akar elkülönülni az egyházmegyei élettől, hanem szerves része kíván lenni a lelkipásztori munkának. Célkitűzéseivel és tevékenységével ezért szeretne részt venni a lelkipásztori tervben is. A helyi egyházban a mozgalom mindig az egyházmegye vezetőjének engedélyével, szerencsés esetben részvételével indul. A mozgalom vezetői világiak és egy pap, akit az egyházmegye vezetője bíz meg. A tanfolyamokat papok és világi munkatársak tartják. Ezen többnyire külön vesznek részt a férfiak és a nők, hogy az oldott, őszinte, baráti légkör gyorsan kialakuljon. A résztvevők többnyire munkaviszonyban állók, így életkoruk 25-60 év, a fizikai és szellemi erő, érettség függvényében. Olyanokat várunk, akik a kereszténységet már ismerik, életük rendezett vagy rendezhető és alkalmassá válhatnak kereszténységük továbbadására.

A három nap igen rövid, ezért a

Eduardo Bonnin

cursillo a kereszténység lényegére összpontosítva kívánja elérni, hogy a résztvevők szembesüljenek önmagukkal és Istennel. Barátságot kössenek Krisztussal, megtapasztalják a közösség örömét, mert csak így vállalhatják az apostoli küldetést. Sokuk számára az Istennel létrejött személyes kapcsolat megrázó élményt jelent, életüket megváltoztatja, új irányba, Isten felé fordítja.

A hazatérő cursillista élménye hamarosan elhalványul, ha azt tovább nem táplálja. Ezért a cursillo életében a csoportnak van a legnagyobb jelentősége. Ez segíti a cursillistákat a hűségben és tartja fenn ezáltal az egész mozgalmat. A csoportokban nők és férfiak együtt lehetnek.

A cursillo végső célja, hogy az egyháznak megújulásában még nagyobb lendületet adjon, és ezzel II. János Pál pápa felhívására részt vállaljon a világ újraevangelizálásában.

Akik szívesen részt vennének a cursillo három napos tanfolyamán, felvilágosítást kérhetnek az alábbi telefonszámon: Arató Lászlóné Márta 356-7334 (napközben is).

Összeállította: István atya

Liturgikus naptár - Böjtelő

Ismét fordult egyet történelmünk kereke. A második évezred utolsó évébe léptünk. Vízkereszt elmúltával kihunynak a karácsonyi fények, elmúlik a mindenkit megigéző csodálatos varázs. Szürkébb hetek és hétköznapok során halad tovább életünk. Vándorlásunk további útján viszünk-e magunkkal valami maradandó, életet alakító, megújító erőt az évenként megünnepelt karácsonyból?

Tudatosítani kell magunkban, - s az elkövetkező időszak lelki elmélyülése segíthet ebben- hogy a második isteni személy megtestesülésével Isten belépett emberi történelmünkbe. Az atya örök szeretete, a Szentlélek közreműködése által művelte e csodát. Emberi dimenzióink korlátaiba lépett Isten Fia által, hogy gondoskodó, velünk közösséget vállaló szeretetének egyértelmű tanújelét adja.

A Megváltó kétezer évvel ezelőtt történt születése az egész emberiség történelmének középpontja, sarkköve lett. De ez nem csupán egyetlen időponthoz kötődő, múlt esemény. Jézus Krisztus azóta is egyszer s mindenkorra titokzatos módon benne él történelmünkben. Jelen van születésével, imádandó, szeretetreméltó gyermekként, jelen van szenvedésével és halálával, és ugyanakkor dicsőséges feltámadásával! Egyszerű és mégis fönséges módon tanúsítja e folytonos jelenséget az Eucharistiában. Oltárainkon nap mint nap valóságosan jelenvalóvá lesz a betlehemi esemény, a golgotai áldozat s a győzedelmes feltámadás: megváltásunk tényei hitünk alapigazságai. Ennek tudatában

biztosak lehetünk: a karácsony öröme, fénye számunkra nem tűnékeny fellobbanás, nosztalgiát ébresztő múltó varázs. A költő óhaja számunkra valóság: „Ha elmúlik a karácsony, Te akkor is maradj velünk!” Tudjuk, hisszük: itt van, velünk maradt. A szürke hétköznapokban is karácsonyi örömmel tud eltölteni bennünket.

Január 18. Árpádházi Szent Margit

IV. Béla királyunk lánya. Szülei még születése előtt Istennek ajánlották a tatárok dúlta magyar haza megmentéséért. Margit teljes szívvel és lélekkel azonosult a felajánlással: áldozatul adta magát, felajánlotta vezeklő életét hazájáért, népéért. Reméljük, hogy Isten előtt kedves életáldozatával nemcsak az elmúlt századokban segítette hazánkat viszontagságainak túlélésében, de az elkövetkező századokban is megóvja az erkölcsi és fizikai pusztulástól.

Január 21. Szent Ágnes szűz és vértanú

Krisztus után 304-ben 13 évesen lett vértanú keresztény hitéért. Szent Ambrus szerint Szent Ágnes élete minden rendű hívő számára tanúságos: a férfiak csodálják vértanú erős lelkét; a kicsinyek bízzanak, hogy a fiatal kor nem akadály a hősiességnek; a férjes nők álméklodjanak mindhalálig hűséges szeretetén; a hajadonok utánozzák szűzi tisztaságát.

Január 22. Szent Vince diakónus vértanú

A Diocletianus féle üldözés során szenvedett vértanúságot Hispániában 304-ben. Páratlan kínzásoknak vetették alá, de állhatatos hitét semmivel sem tudták megtörni.

Január 28. Aquinói Szent Tamás egyházdoktor

A keresztény középkor legnagyobb hittudósa. Előkelő családja élénk tiltakozása ellenére domonkos szerzetesként a papi és hittudósi életpályát választotta. Nápolyban, majd a párizsi egyetemen tanult Nagy Szent Albert tanítványaként, s már 27 évesen ugyanezen egyetemen tanított. Teológiai művei ma is értékes források a keresztény gondolkodásnak és hittudományának. Mélységes hit és áhítat hatja át az oltáriszentségről írt himnuszait, köztük a *Pange lingua* kezdetűt, amelynek *Tantum ergo* és *Genitori* kezdetű versszakait gyakran énekeljük ma is a szentségi áldás előtt.

Február 2. Urunk bemutatásának ünnepe - Gyertyaszentelő Boldogasszony

A magyar elnevezés és gyertyaszentelés szertartása az agg Simeon szavaira utal: ő próféta meglátással a világ világosságának nevezte a karjára vett kisdedit. Bárcsak mi is és mai világunk is felismerné: egyedül Jézus tud világosságot gyújtani szívünkben és lelkünkben, csak Ő adhat értelmet életünknek, Ő mutathat utat s Ő vezethet végső célunkhoz, örök boldogságunkhoz.

Schimmer József

A XII. ker.-i KDNP meghívására Márton atya decemberben részt vett a párt összejövetelén és tájékoztatást adott a templomvásárlási tervekről. A kerület kereszténydemokratái és a szimpatizánsok körében végzett gyűjtés eredményeként a szervezet 105.000 forinttal járul hozzá e nemes cél megvalósulásához.

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

II. évfolyam, 2. szám 1999. böjtelő

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Müller Ferenc, Schimmer József, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba.